

ten man sætter det til det ene eller det andet, er det ikke muligt at begrænse Beløbet til en saadan bestemt Sum, thi det vilde ikke være foreneligt med at bestemme det Beløb, der skal bidrages, ved et Procentforhold til Indkomstskatten. Man kan med andre Ord ikke sige, at det skal være 30,000, 40,000 eller 50,000 Kr., og saa sige, at det skal tages med et tilsvarende Beløb til Indkomstskatten, thi man maatte da komme til en anden Sum. De Herrer ville selv have paa Føremmelsen, og det kan ogsaa let udregnes, at man maa holde sig til $\frac{1}{20}$ eller $\frac{1}{10}$ af Indkomstskatten — hvad man nu vil — og dette fører efter, hvad der tilfældigt kommer ind i Indkomstskat, til forskellige Beløb. Man kan altsaa praktisk ikke binde sig til et bestemt Beløb, og jeg tror ogsaa, at det er uensigtsmæssigt at sætte det i Forhold til de 5 Aar, thi det vil spille en vis Rolle, om der f. Eks. et Aar ikke bliver indkrævet Bidrag, idet man da vil fristes til at ned-sætte Ligningen noget, som man ellers ikke vilde komme til. Jeg kan heller ikke se, at man vinder noget ved at gaa denne upraktiske Vej i Stedet for at sige, at man maa ikke gaa højere end det og det Procenttal af Indkomstskatten. Det forekommer mig, at det vilde være praktisk at sætte det til $\frac{1}{10}$ Procent af Indkomstskatten; det vilde for Tiden føre til et Beløb af hen imod 80,000 Kr. Finder man, at det er for højt, kan man jo sætte $\frac{1}{20}$ Procent i Stedet, men jeg tror, at, efter hvad der er nævnt, at Tællen her drejer sig om, bør man her ikke have Betæneligheder ved at erkende, at der ad den Vej maa kunne staves Kirken en saadan Indtægt, som her er nævnt, jeg vilde derfor meget anbefale, at den Ændring maatte blive vedtagen, at man i Stedet for den sidste Bestemmelse i § 3 satte enten $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{20}$ Procent, saa at man ikke behøvdte dette svævende Udtryk, som nu findes. Med disse saa Ændringer skal jeg, ligesom den første ærede Taler, anbefale det høje Ting at slutte sig til Forslaget.

Andsen: I Modsigning til de ærede Medlemmer, som have haft Ordet angaaende dette Lovforslag, er jeg ikke i Stand til at give det min Tilslutning, og Grunden dertil er navnlig den, at det indskrænker Rjōbenhavns Kommunalbestyrelses Indflydelse med

Hensyn til Paaligning af Bidrag til Kirkerne. Efter den bestaaende Lov afhænge jo disse Ligninger af Kommunalbestyrelsens Anbefaling, men det foreliggende Lovforslag siger, at der uden Kommunalbestyrelsens Anbefaling kan paalignes et Beløb, der svarer til Gennemsnittet af de nærmest foregaaende 5 Aars Ligning, og det Beløb, som der saaledes bliver Tale om, vil, som det nærmere staar omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, efter hvad der er paalignet i de senere Aar, blive mellem 50 og 60,000 Kr. om Aaret, som altsaa de kirkelige Myndigheder skulle være i Stand til at paaligne Rjōbenhavns Borgere, uden at Kommunalbestyrelsens Anbefaling herfor er indhentet.

Der er ogsaa et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Denne Paaligning, som altsaa kan finde Sted uden Kommunalbestyrelsens Anbefaling, tror jeg ikke, det er korrekt at omtale som Smaabeløb, som det forekommer mig, at det ærede 2det Medlem for 7de Areds (Bjerre) betegnede det. Jeg antager nemlig, at Lovforslagets § 1 er Grundparagraffen ogsaa for § 3 med Hensyn til den Brug, der skal gøres af disse Penge, som saaledes paalignes Rjōbenhavns Borgere, og § 1 nævner, at denne Paaligning kan finde Sted til de ordinære Udgifter ved Sognekirkerne, „saavel som til Opførelse af nye Sognekirker.“ Det har jo været et omtvistet Spørgsmaal, hvorvidt den bestaaende Lov hjemler Ret til at paaligne Borgerne Bidrag til nye Sognekirker; her skal det altsaa nu slaas absolut fast, at Loven omfatter Paaligning af Bidrag til nye Kirker, og der gives inden for en vis Ramme de kirkelige Myndigheder Ret til at foretage en saadan Paaligning, selv om denne Paaligning ikke har Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Det er en Indskrænkning af Kommunalbestyrelsens nuværende Ret til at tale med paa dette Omraade, som jeg ikke paa nogen Maade kan gaa med til.

Jeg vil tillade mig at anføre en Udtalelse, som faldt ved Behandlingen af Lovforslaget, da det blev fremsat første Gang her i Landstinget i 1887. Med den højt ærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et ganske kort Citat af den daværende Kultusministers Udtalelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rjōbenhavns Kommunalbestyrel-